

till öfverensstämmelse med ofvannämnda Kongl. Maj:ts förslag och Riksdagens beslut år 1883.

Stockholm den 25 januari 1892.

J. Andersson

från Vermlands län.

N:o 20.

Af herr **Ernst Beckman** m. fl., om upphäfvande af tullen å fläsk, kött, m. fl. lifsmedel.

Vid förlidet års riksdag tilläto vi oss hemställa om upphäfvande af de tullsatser, som år 1888 åsattes vissa lifsmedel.

Det berättigade i krafvet på lättnader i fråga om tullbeskattningen å den viktigaste gruppen af dessa lifsmedel, nemligen brödsäden, har numera tillvunnit sig erkännande äfven inom Kongl. Maj:ts regering. I trontalet bebådas med anledning af den »stora prisstegringen å spanmål» en framställning rörande »betydliga nedsättningar för 1892 i tullsatserna å vissa slag af spanmål».

Det synes obehöfligt att här å nyo framlägga de skäl, som på ett afgörande sätt tala för borttagandet af här nedan närmare angifna tullar. Vi tillåta oss i detta afseende hänvisa till den motivering, som är fogad till vår under förra riksdagen framlemnade motion n:o 49. Här må blott erinras, *dels* att lifsmedelsbeskattningens egenskap att vara progressiv nedåt än mera framträder, då, såsom nu är fallet, de obemedlade klasserna lida under trycket af arbetslöshet eller låga arbetslöner, *dels* att genom lifsmedelsprisens, framför allt spanmålsprisens, stegring de missförhållanden, som vi i sagda motivering påpekat, blifvit än ytterligare skärpta. Vid sådant förhållande blir orättvisan i hvarje genom konstlade medel framkalladt fördyrande af de oundgängliga födoämnena i ännu högre grad

än annars egnadt att väcka och underhålla missnöje i befolkningens djupa lager.

Emellertid torde just den stora prisstegringen å spanmål böra — såsom det redan skett inom Kongl. Maj:ts regering — orsaka ett omslag i uppfattningen äfven inom det parti i riksdagen, som pålade tullarne. Det var uteslutande ur skyddets synpunkt man genomdref tullskatten å brödsäd. Men bibehållandet af en *skyddstull* för brödsädsodlingen lär under nu rådande pris icke gerna kunna påyrkas ens af dem, som för fyra år sedan införde densamma såsom en, enligt deras åsigt, nödvändig hjälp för jordbrukaren.

Med stöd af hvad vi här anført tillåta vi oss hemställa,

att Riksdagen ville upphäfva tullen å: *fläsk, kött; smör, äfven konstgjordt, ister; nötkreatur, får, svin; spanmål, omalen: råg, hvete, korn, ärter, bönor; spanmål, malen: mjöl och gryn alla slag; ris, bröd, andra slag, samt potatis, äfven krossad eller rifven.*

Stockholm 25 januari 1892.

Ernst Beckman. Joh. Johansson. Hugo E. G. Hamilton.

Christian Lovén. Wilh. Walldén.

Häruti instämma:

<i>J. A. Fjällbäck.</i>	<i>Fridtjuv Berg.</i>	<i>Edvard Wavrinsky.</i>
<i>Magnus Höjer.</i>	<i>Curt Wallis.</i>	<i>Olof Olsson.</i>
<i>J. Mankell.</i>	<i>A. E. Nordenskiöld.</i>	<i>A. Hedin.</i>
<i>N. Linder.</i>	<i>E. J. Ekman.</i>	<i>Sixten von Friesen.</i>
<i>Emil Hammarlund.</i>	<i>J. H. G. Fredholm.</i>	<i>Richard Gustafsson.</i>
<i>Gustaf Ericsson.</i>	<i>A. H. Fock.</i>	<i>Arvid Gumælius.</i>
<i>J. F. Schöning.</i>	<i>Edv. Svensson.</i>	<i>Anton Hahn.</i>
<i>Carl Palm.</i>	<i>P. A. Romberg.</i>	<i>J. Persson.</i>
<i>P. Waldenström.</i>	<i>C. J. Hammarström.</i>	